బ్రతికి చచ్చినవాళ్లు

తమ్ముడిని రైలెక్కించి స్టేషను బైటికి వస్తూ అనుకోకుండా వెనక్కి తిరిగి చూసింది సిరి. అడవితీగెల డిజైను నైలెక్సు చీరె-కత్తిరించిన జుట్టుతో అల్లిన రెండు పొట్టి జడలు-చేతిలో వానిటీబ్యాగ్ నల్లటి కళ్లద్దాలతో వస్తున్న ఆమెను చూసి చటుక్కున ఆగిపోయింది. ఎవరామె? సన్నగా పెదవులలోనే అణగిపోయింది మాట

అంతలో "ఏయ్ ఆటో! నీ మీటర్ బాగున్నదా? కొత్తదేనా? అందులో మాయ ఏం లేదు కదా?" అధికారస్వరంతో నిలవదీసి అడుగుతోంది ఆమె.

ఆ నడక-ఆ మాటతీరు చూస్తున్నకొద్దీ సిరికి తనకు పియూసిలో క్లాసు మేటయిన రంగేమోనన్న అనుమానం కలిగి అలాగే నిలబడి చూస్తున్నది. కాల ప్రభావంచేత మనుష్యలలో అనేక మార్పులు కలుగుతాయి. శరీరచ్ఛాయ మార వచ్చు. సన్నగా ఉన్నవాళ్లు లావుకావచ్చు. కాని అలవాట్లు మారవు.

తననే చూస్తున్న సిరివంక తినేసేటట్టుచూసి చివ్వున వెనక్కి తిరిగి మరొక ఆటోను కేకేసింది ఆమె.

"ఆమె నిస్సందేహంగా రంగే. మనిషి కొంచెం స్థూలమయింది కాని ఏం మారలేదు." అనుకుంటూ "మీరు రైలు దిగి వస్తున్నారా?" అన్నది అప్పుడే పరిచయం చేసుకోబోతున్నట్టుగా.

"నేను ఇక్కడ ఫామిలీప్లానింగ్ యూనిట్‌లో పనిచేస్తున్న డాక్టర్ని క్యాంపు నుంచి తిరిగి వస్తున్నా" అన్నది కాస్త పెడసరంగా రాగంతీస్తూ. ఇంక పట్టలేక "రంగా! నీ క్లాస్‌మెట్ సిరిని. గుర్తు పట్టలేదూ?" అంటూ దగ్గరగా వచ్చింది.

"నీవు సిరివా? సిరివని నీవు చెప్తే తప్ప నిన్ను ఆనాడు చూసినవారెవరూ గుర్తుపట్టలేరు. చేతికరపని బారెడు వెంట్రుకలు నీవి. ఆ తలకట్టంతా ఏమయింది?

కాలేజి విద్యార్థులను నీ చుట్టూ తిప్పించిన అందమంతా ఏమయింది ? మిలమిల మెరిసే నీ శరీరచ్ఛాయ ఏమయిపోయింది ? ఆనాటి అందాలసిరిని కురూపిగా చిత్రిస్తే ఎట్లా ఉంటుందో అట్లా ఉన్నావు నీ విప్పుడు ?'' ఆశ్చర్యపడుతూ భుజం మీద చెయ్యేసింది రంగ.

అదొక జన్మ. ఇదొక జన్మ అన్నట్టు చూసింది సిరి. ''అయితే నీవుండటం ఎక్కడ ?'' అన్నది మాట మారుస్తూ.

''మెడికలాఫీసరు క్వార్టర్సులో !''

అవతలి బేరం కుదరక మొదట రంగ పిలిచిన ఆటోవచ్చి ఆమె కెదురుగా నిలిచింది

''అయితే నీఉండే ఇల్లు నాకు తెలుసులే. సాయంత్రపు వేళల్లో నీకు పని ఉండదుగా. నేను వస్తూ ఉంటాలే'' అంటూ డాక్టరు ఎక్కిన ఆటో కదిలిపోయిన తరువాత రిక్షా ఎక్కింది సిరి.

సిరి ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి పెద్ద కూతురు పన్నెండేళ్ళది ఎదురుగా వచ్చి ''అమ్మా, నాన్న నీ కిమ్మని పంపారు రెండువందల రూపాయలు'' తల్లి చేతిలో పెట్టింది.

వాటిని చూడగానే సిరికళ్లు అశ్రుపూరితమయ్యాయి. నెలనెలా చేతిలోకి వచ్చే ఈ రూపాయలనేనా తాను పెళ్ళి చేసుకున్నది ? ఇవేనా తనపిల్లలకు తండ్రి ? కొంతసేపటికి సిరి మనసు ఊరడిల్లింది. కురుకుదనం తలెత్తింది. అవును. ప్రస్తుతం అవే తన పిల్లలకు తండ్రి-తనకు భర్త. ఆ మాత్రమయిన జ్ఞాపకమూ ఆ పిల్లలకు తమ తండ్రినన్న స్మరణా ఉండబట్టే తన మెడలో తాళికట్టిన జ్ఞాపకాలుమెదలబట్టే ఐదువందల జీతంలో రెండు వందలైనా పంపుతున్నాడు. అవయినా పంపకపోతే తనేంచెయ్యగలదు ? ఐదుగురు పిల్లల తల్లి భరణంకోసం దావా వేస్తుందా ? సగం ఇప్పించమని ఆయన పై ఆఫీసరుకు చెప్పుకుంటుందా ? మనసు మూలిగి మూలిగి సద్దుమణిగింది.

రూపాయలు బీరువాలో పెట్టి మంచంవైపు చూసింది. మోహలత పద్మలత-ఇద్దరూ కాళ్ళూ చేతులు జోడిస్తూ ఊఁ ఆఁ అనుకుంటూ బోసినవ్వులు ఒలక బోస్తున్నారు.

పెద్ద పిల్ల కృష్ణవేణికీ తరువాత పుట్టిన మగపిల్లలిద్దరికీ అన్నం పెట్టి, పొట్లం కట్టి చేతికిచ్చి స్కూళ్ళకు పంపింది. చిన్న పిల్లలు నిద్రపోతున్నారు. వంటయింటి గడపమీద కూర్చుని ఆలోచనలో పడ్డది.

తన క్లాసుమేటు రంగ స్టేనో కూతురు. పి.యు.సి.లో మార్కులు బాగా వచ్చాయని ఆమె తండ్రి స్నేహితులు పట్టుబట్టి మెడిసన్‌లో చేర్పించారు. ఫామిలీ ప్లానింగ్ స్కాలర్‌షిప్పుతో చదువు పూర్తిచేసింది.

మరి తను! తండ్రి ఇచ్చే పెద్ద కట్నమూ తన అందమూ చూసి ఎన్నో సంబంధాలు వచ్చాయి. వాటిలో ప్రకాశరావు సంబంధ మొకటి. పెళ్ళికాగానే ఆతడికి ఉద్యోగం దొరికింది. అత్తవారింట్లో ఆమె పాదం పెట్టినవేళ మంచి దన్నారు. తన పేరు సిరి. అదృష్టంకూడా కలిపి వచ్చిందనుకుని మురిసిపోయింది. ఎన్నో పసిడికలలు కన్నది.

పిల్లలు పుట్టారు. ఆడపిల్లల తరువాత ఇద్దరు మగపిల్లలు పుట్టగానే ప్రకాశరావు కూడా సంతోషించాడు. ఆ తరువాత ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టిపోయిన తరువాత నాలుగు నెలల క్రిందట కవలపిల్లలు పుట్టారు. పిల్లలు పోయినప్పటినుంచీ తన ఆరోగ్యం దిగజారటం మొదలు పెట్టింది. శరీరచ్ఛాయ తగ్గింది. శరీరంలో బలం తగ్గింది. రక్తం పలచబడింది. అందమయినకళ్లు కాంతిహీనంగా మిణుకు మిణుకు మనే దీపాల్లా ఉన్నాయి. అనారోగ్యంవల్ల దేహం ఊరిపోయింది.

ప్రకాశరావేం చేశాడు? చిన్న ఇల్లు-ఆరోగ్యంలేని భార్య-ఎప్పుడూ దేనికో ఒకదానికి ఏడుస్తూ అల్లరిచేసే పిల్లలు - ఇంటికి రాగానే డబ్బులేదనో మందులు కావాలనో భార్య సణుగుతుందనే భయంతో సాధ్యమైనంత ఆలస్యంగా ఇంటికి వచ్చేవాడు. ఇల్లు నరకంలా కనబడేది. "ఇది ఇల్లా! నరకకూపం" అంటూ కేకలు పెట్టేవాడు అన్నిటికీ చివాట్లూ, చెంప దెబ్బలూ పెట్టేవాడు. అంటీ అంట నట్లుగా ఇంట్లో ఉన్న కాసేపూ మెదిలేవాడు. ఈ మధ్య ఇంటికి రావటం మానేశాడు. నెలనెలకూ ఖచ్చితంగా రెండువందల రూపాయలు పంపుతాడు. తను ఇంతవరకూ బ్రతికిన స్థాయిలో బ్రతకాలంటే ఆ డబ్బు చాలదు. ఇంతవరకూ ఏవో ఆశలతో రోజులు గడుపుకు వస్తుంటే తన తమ్ముడు వచ్చి ప్రకాశరావు ఒక చిత్రకారిణిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడన్న వార్త వినిపించి వెళ్లాడు.

ఇది నిజమా? అందరూ నిజమన్నా తన మనసెందుకు అంగీకరించదు? తను ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకోలేదు. పెద్దలు చేసిన పెళ్ళి. అప్పటి నుంచీ ప్రేమించ టం ఆరాధించటం మొదలుపెట్టింది. అతడి కొరకు ప్రాణాన్నయినా త్యజించే స్థాయికి వచ్చింది. తను ప్రకాశరావు మీద ఈగవాలనిస్తుందా? అతడిటువంటి పనిచేశాడంటే ఒప్పుకుంటుందా? ఈ నాలుగు నెలల నుంచీ అనుకుంటోంది. "మనం కంటికి కనబడని దేవుడిని ఆరాధించటం లేదూ! అట్లాగే ప్రకాశరావును కూడాను" పరిస్థితులతో రాజీపడటానికి ప్రయత్నిస్తోంది.

సిరిని చూడగానే రంగ ఎంతో సంతోషించింది. కాఫీ తాగిన తరువాత "సిరీ! మా బావగారి సంగతి చెప్పు. ఏం పని చేస్తున్నారు? నీ విట్లా అయి పోయావేం? ఏమయినా జబ్బా? చెప్పు? నేనాయనతో మాట్లాడాలి. నీ ఆరోగ్యాన్ని గురించి చెప్పాలి" అంది ఆవేశంతో.

విరక్తిగా నవ్వింది సిరి. "నీవు ఫామిలీప్లానింగు డాక్టరువి కదూ! అదంతా చేస్తావు కాబోలు" అంది.

రంగ మందహాసం చేసింది. పిల్లలనుకని ఆరోగ్యం పాడుచేడుకున్న భార్యలను ఎందరో భర్తలు అలక్ష్యం చెయ్యటమూ. పెడదారులు తొక్కటమూ వంటి కేసులెన్నో రంగకు డాక్టరుగా అనుభవం ఉన్నది. సిరి జీవితంలో తెరచాటు భాగవతమేదో ఉన్నదని పసికట్టింది. కాని సిరి అభిమానవతి. కనుక అడిగినా చెప్పదు. రంగ నాగరిక. కనుక ఇటువంటి అంతరంగిక విషయాలను అడగలేదు.

వారం రోజులయినా తిరక్కముందే రాత్రి ఎనిమిది గంటలవేళ పిల్లవాడిని తీసుకువచ్చింది చూడమంటూ రంగ దగ్గరికి.

"న్యుమోనియా అన్న సందేహం సిరీ. హాస్పిటల్లో చేర్పించు. నేను జాగ్రత్తగా చూస్తాను" అంది పరీక్ష చేసి.

"హాస్పిటల్లో ఉంచితే వీడి దగ్గరెవరుంటారు రంగా? నేనుండటానికి చేతిలో ఇద్దరు చిన్న పిల్లలు" దిగులుగా చూసింది సిరి.

"ఎవరుంటారని అట్లా దీనంగా మాట్లాడతావేం సిరీ? మా బావగారు లేరూ? ఆయన ఉండ కూడదూ పిల్లవాడి దగ్గర? ఎవరికయినా తల్లీ తండ్రీకంటె మూడవ మనిషి ఎవరుంటారు?" మందలించినట్టుగా అన్నది.

"రంగా, కడుపులో దాచుకున్న దాన్ని వెళ్ళగ్రక్కించకు." తలవంచుకుంది. కాని దుఃఖంతో మనిషి ఊగిపోతున్నది.

కుర్చీలో నుంచి లేచి సిరి భుజంమీద చెయ్యేస్తూ "మీ వారు ఏ ఆఫీసులో పని చేస్తారు చెప్పు ! నేను మనిషిని పంపించి పిలిపిస్తాను" అర్థిస్తున్నట్టుగా అన్నది రంగ.

సిరికి చెప్పక తప్పలేదు. ఆ రాత్రికి ఒక ఇంజక్షను మాత్రలు ఇచ్చి మరునాడు హాస్పిటల్‌కు తీసుకురమ్మని చెప్పి సిరిని పంపించింది రంగ. రంగకు ఆడవాళ్ళమీద కంటె మగవాళ్ళమీద జాలి ఎక్కువ. వాళ్ళను అర్థంచేసుకునేటంతగా ఆడవాళ్ళు ఎదగాలనీ, అందుకు బాగా లోకజ్ఞానం సంపాదించుకోవాలనీ నమ్ము తుంది. మగవాళ్ళ దుష్టచర్యల కన్నింటికీ ఆడవాళ్ళే కారకులంటుంది. కాని-స్త్రీ ఎంత డాక్టరయినా-ఒక పెళ్ళి కాని స్త్రీ ఇలా అంటుంటే తోటి ఆడవాళ్ళే నవ్వటం మొదలు పెట్టేవారు. చదువుకునే రోజుల్లో స్నేహితులు ఆటలు పట్టించేవారు. అలా ఆలోచిస్తున్న రంగకు ఒకసారి ప్రకాశరావును చూసి మాట్లాడాలన్న కోరిక బలంగా కలిగింది.

రంగ కోరికను గురించి విన్న సిరి పగలబడి నవ్వింది. "మగవాళ్ళ స్వభా వాన్ని కనిపెట్టటం అంత తేలిక కాదు రంగా. ఆడవాళ్ళే మగవాళ్ళ చర్యలకు మూలం అంటావు. శాస్త్రానికి మానవస్వభావం కట్టుబడి ఉండదు రంగా. ఆడ వాళ్ళందరూ ఇంతే- మగవాళ్ళందరూ అంతేనని కచ్చితంగా చెప్పలేము. మన అంచనాలన్నీ పగటువి. నీవు అయనను మార్చగలననీ సంస్కరించగలననీ ఏమి టేమిటో ఊహిస్తున్నావు. ప్రయత్నిస్తే నీకు ఆశాభంగం తప్ప లాభముండదు" అంటుంది సిరి.

రంగ కబురుచేసిన రెండు రోజుల తరువాత హాస్పిటల్‌కు వచ్చాడు ప్రకాశ రావు. ఈ లోపల రంగ సిరిని పిల్లలతో తన ఇంటికి చేర్పించింది. కవల పిల్లలను ఆయాకు ఒప్పగించి సిరి హాస్పిటల్లో పిల్లవాడి దగ్గర ఉన్నది.

ఉదయపువేళ మరో అరగంటకు ఆఫీసుకు వెళ్ళాలనగా ప్రకాశరావు హాస్పి టల్‌కు వచ్చి పిల్లవాడిని చూశాడు. పిల్లవాడి పరిస్థితి ప్రమాదకరంగా ఉందని రంగ చెప్పింది.

"డాక్టర్. నా అదృష్టం కొద్దీ మీరు దేవతలా ఆదుకుని ధన్వంతరిలా వైద్యం చేస్తున్నారు. వాడి భారమంతా మీదే. ఏ మందు కావలసినా సందేహించకుండా వ్రాసి యివ్వండి. తల్లి తెప్పిస్తుంది.'' పిల్లవాడిని క్రీగంట మరోసారి చూశాడు. నిద్రలేని కళ్ళతో-శోకభారంతో-నలిగిన బట్టలతో - చెదరిన తలవెంట్రుకలతో దిగులుగా మంచందగ్గర విలబడిన సిరిని కొసగంట చూశాడు. డాక్టరుకు నమస్కరించి వెళ్ళిపోయాడు. తరువాత రంగ ఎన్నిసార్లు చెప్పి పంపించినా రాలేదు.

"మొండి ఘటం" అనుకుంది రంగ మనసులో. అహర్నిశలూ కనిపెట్టుకుని మంచి మందులు వాడి పిల్లవాడి జబ్బు నయంచేసింది రంగ. తన యింటికి దగ్గరగా ఒక గది అద్దెకు తీసుకుని సిరిని దానిలో ఉంచింది. సిరి కవలపిల్లలు రంగ, ఆయా దగ్గర ఉంటారు. సిరి ఒక చిన్న స్కూల్లో ఉద్యోగం సంపాదించింది.

ఒకనాడు "సిరీ. నీవు పిల్లలు పుట్టకుండా ఆపరేషను చేయించుకో. ఎందుకయినా మంచిది" అన్నది రంగ.

"ఎందుకు మంచిదంటావు!" నవ్వింది రంగ. "మే మిద్దరం ఒక యింటిలో కాపురం చేయటం కల్ల. నీ కెందుకా భయం?" అన్నది.

"ఎందుకయినా మంచిది" రంగ బలవంతంమీద సిరికి ఆపరేషన్ జరిగింది. సిరికి బలం పట్టటానికి మందులు ఇచ్చి ఆమెను అన్ని విధాలా కనిపెట్టి చూస్తున్నది రంగ. సిరికి బలహీనత ఆరోగ్యం పట్ల అశ్రద్ధ-జీవితంలో నైరాశ్యము-పిల్లలను గురించిన బెంగ వీటన్నిటినీ మెల్లమెల్లగా పోగొట్టటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నది రంగ.

సిరికి అర్ధరాత్రివేళ మెలకువ వచ్చి లేచి కూర్చుంటుంది. ఎదుగుతున్న పిల్లలకు తండ్రిని గురించి ఎటువంటి ఆలోచనలు కలుగుతున్నాయోనని భయపడుతుంది. పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయి తండ్రిని అసహ్యించుకుంటారేమోనని ఖిన్నురాలవుతుంది. ఈ సంసారాన్ని సృష్టించి దాన్ని అలవిగాకుండా పెంచి, నన్నీ ఊబిలోదించి మీరు ఆ చిత్రకారిణి కెదురుగా కూర్చుని కిలా కిలా నవ్వుతూ కాలం గడుపుతున్నారా?" అని మనసులోనే ప్రశ్నిస్తుంది. "చిత్రకారిణి చిన్న వయసు

లేదు. సంసార లంపటం పెరగనిది. తనతోపాటు తీరికగా కూర్చుని అహర్నిశలూ కబుర్లు చెప్పి ఆనంద వారాశిలో ముంచెత్తగలది. మరి తను ! ఎదిగిన పిల్లల ఎదుట అతడితో సరస సంభాషణలు చేయటానికిష్టపడని ఐదుగురు పిల్లల తల్లి. కాన్పులతో ఆరోగ్యం చెడిన ఇల్లాలు.

రంగకు హఠాత్తుగా బదిలీఅయింది. సిరిని అట్లా గాలికి వదిలేయటానికి బుద్ధి పుట్టక తనతోబాటు తీసుకువెళ్ళడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నది. సిరి ఇప్పుడు రంగ అండలేకపోతే పిల్లలతో ఒంటరిగా బ్రతకలేదు. గత్యంతరంలేక రంగతో వెళ్ళటానికి నిశ్చయించుకుంది. వెళ్ళే ముందర ప్రకాశరావుకీ సంగతి ఎలా తెలపాలా అని మార్గాలు వెతుకుతుండగా ఆ రాత్రికిరాత్రి నాలుగు వాంతులయి కవల పిల్లలలో ఒక పిల్ల చనిపోయింది.

సిరికి కన్నీళ్ళు రావటంలేదు మెదడు పనిచేయటంలేదు. ఒళ్ళంతా బిగుసుకు పోయినట్లయింది. నిశ్చలమయిన చూపులతో గోడకానుకుని కూర్చుంది ప్రకాశ రావుకు మళ్ళీ కబురు వెళ్ళింది. కాని అతడు తిరిగి చూడలేదు ఆ మరునాడు కవల పిల్లల్లో రెండో పిల్లకు కూడా వాంతులయ్యాయి. కళ్ళు తేలవేసింది.

సిరికి అయోమయంగా ఉంది భగవంతుడు తనను నిజంగా పరీక్ష చేస్తున్నాడా అనుకుంది. తనెంత ? తన బ్రతుకెంత ? పిచ్చుకవంటి తన మీద బ్రహ్మాస్త్రము విసురుతున్నాడు విధాత. అన్నం నీళ్ళు లేకుండా మంచాని కంటుకు పోయింది.

కాని రంగ అంతటితో ఊరుకోలేదు. పనికట్టుకుని ఆఫీసుకు వెళ్ళింది. అక్కడ పిడుగులాంటి కబురు చెవినపడ్డది. నెల క్రిందట ప్రకాశరావు సెలవు పెట్టి వెళ్లాడని తెలిసింది. ఎన్నాళ్ళు? ఎక్కడికి? ఈ ప్రశ్నలకు జవాబులు ఆమెకు అక్కడ లభించలేదు.

సిరిని ఓదార్చి, బుజ్జగించి తనతో తీసుకువెళ్ళిపోయింది రంగ సిరికి నెల నెలా వచ్చే రెండువందల రూపాయల రాబడి నిలిచిపోయింది. సిరి తమ్ముడువచ్చి బ్రతిమిలాడాడు తన వెంటరమ్మని. తల్లి కన్నీళ్లతో జాబులు వ్రాయించింది. కాని సిరి సర్వమూ రంగేనని నమ్ముకున్నానని చెప్పి తమ్ముడిని పంపించేసింది.

కాలప్రవాహం ఎనిమిదేళ్లు ముందుకు సాగేటప్పటికి సిరి బి.ఏ. ప్యాస యింది. తెలుగు పరీక్షలో ఉత్తీర్ణురాలయింది. పెద్ద కూతురు ఇరవై ఏళ్లదయింది. పట్టభద్ర అయింది. సంగీతజ్ఞానం సంపాదించి లలిత సంగీతంలో గానకోకిల యింది. మగ పిల్లలిద్దరూ కళాశాల చదువులలోకి వచ్చారు. రంగ తన జీతంలో నుంచి నూటఏభయి రూపాయలు సిరికిచ్చేస్తుంది. సిరి టీచర్‌గా సంపాదించేది - ఆడపిల్ల కృష్ణవేణి పాట కచేరీలుచేసి సంపాదించేదీ అంతా కలిపి తన సంసారాన్ని నెట్టుకు వస్తున్నది సిరి.

పిల్లలకిప్పుడు తండ్రి ప్రసక్తిలేదు. అతడిని పూర్తిగా మరచిపోయారు. కాని సిరి మనసులో నిలిచిన ప్రకాశరావు ఆమెను బాధ పెడుతూనే ఉన్నాడు! అతని జ్ఞాపకాలు ఆమెను రాత్రిళ్ళు నిద్రపోనివ్వవు. కన్నీళ్ళు కార్పిస్తాయి.

హఠాత్తుగా ఒకనాడు రంగ అన్నది ఇంటికి రాగానే "సిరీ. మీ ఆయన చనిపోయాడని తెలిసిన వాళ్ళెవరో చెప్పారు" అంటూ.

సిరికి మీద పిడుగు పడ్డట్టయింది. దగ్గర లేకపోయినా ఎక్కడో ఉన్నా డన్న తృప్తితో-ఎప్పటికయినా వస్తాడేమోనన్న ఆశతో బ్రతుకుతోంది చని పోయాడు! కడసారిగా ముఖం చూసే భాగ్యమయినా తనకు లేకపోయింది. కుమిలిపోయింది సిరి. కాని, రాల్చటానికి అశ్రువులు లేవు.

అక్కడక్కడ చేస్తున్న పాట కచేరీల ప్రఖ్యాతితో తన వరుణ్ణి తనే ఎన్నుకుని రిజిస్ట్రారు ఆఫీసులో పెళ్ళిచేసుకుని తల్లి పాదాలకు నమస్కరించింది కృష్ణవేణి.

సిరికి ధైర్యం చెబుతూ ఉంటుంది రంగ. "సిరీ. మీ ఆయన ఉంటే నీ పిల్లలు ఇట్లా అభివృద్ధిలోకి వచ్చేవారా? రారు. దుష్టాంగాన్ని ఛేదించాడు భగవంతుడు. అందుకే మిగతా దేహము ఆరోగ్యవంతంగా నిలిచింది" అంటుంది.

సిరి ఎంతో అయోమయంగా ఉంటుంది ఆ విషయాన్ని తలుచుకున్నప్పు డల్లా. తన జీవితం ఇట్లా ఎందుకు తెల్లవారాలి? భర్త కొన్నాళ్ళు పరిత్యజించటం- చివరకు చనిపోవటమూనా? అతడు చనిపోయినప్పటి కంటె వదిలిపెట్టిన కాలంలో అనుభవాలూ తన మనసులోని బాధలూ మరింతగా బాధపెట్టటం మొదలు పెట్టాయి.

"ఈ పావు అప్పుడే చస్తే ఎంత బాగుండేది? పిల్లలకు రకరకాల అనుమానాలూ-అతడి మీద ఒక విధమయిన అసహ్యమూ కలగకుండా ఉండేవా!" అంటుంది రంగ.

చెవులు మూసుకుంటుంది సిరి "రంగా! అటువంటి మాటలనకే తల్లీ! నేను వినలేను!"

"పిచ్చి సిరీ! నీ పతడిని నీదగ్గర నిలుపుకోలేక పోయావు. భార్యలో ప్రియురాలిని చాలా మంది భర్తలు చూడలేరు. సంసారంలో బాధ్యతారహితంగా ఉండాలని కొందరు కోరుకుంటారు. నీవే కనుక సంసారబాధ్యత వహించినట్లయితే నీ దగ్గరే ఉండిపోయేవాడుగా" అంటుంది రంగ.

"ఆయన చనిపోయినా మన వాదోపవాదాలు అలాగే ఉన్నాయి. రంగా! దయచేసి అటువంటి మాటలని నన్ను ఇంకా చిత్రవధ చేయకు" చేతులు పట్టుకుంది సిరి.

చిలిపి నవ్వొకటి నవ్వి "పోనీలే. ఇవాళ్టికి మరిక ఆయన ఊసెత్తను సరేనా?" అంటుంది రంగ.

సిరి కూతురు కృష్ణవేణి భర్తతో కూడా వెళ్ళి పాటకచేరీలు చేస్తున్నది. మదరాసు నగరానికి అభిమానులెవరో ఆహ్వానించగా వెళ్ళింది. పాట కచేరీ అద్భుతంగా ఉన్నది. తమిళ ప్రేక్షకులెంతో ప్రశంసించారు. సంపన్నురాలొకామె బంగారు పైటపిన్ను బహూకరించింది. అందరూ లేచిన తరువాత ఆమెను కారు వరకూ సాగనంపి వెనుదిరగబోయిన కృష్ణవేణి డ్రైవర్ సీట్లో ఉన్న ఆయనను చూసి ఉలిక్కిపడ్డది! ఆమె గొణిగిన మాటలు పెదవుల మధ్యనే నలిగిపోయాయి. మళ్ళీ మళ్ళీ తిరిగి చూసింది. ప్రక్కన పెనిమిటి ఉన్నాడు. తలవంచుకుని సాగిపోయింది. అనుమానం నిజమయితే తలఎత్తుకొని తిరగగలరా? తన కాపురం కూలిపోదూ?

దీపదీపాలవేళ రంగ యింటి ముంగర క్రీనీడలాంటిది ముందుకు సాగింది. ధైర్యము తెచ్చుకొని అడుగులో అడుగులేసుకుంటూ వరండాలో నిలబడిన ఆ నీడను చూసి రంగ "ఎవరు? ఏం పని?" అంటూ గద్దించింది. మరికొంత

సేపటికి ముఖంలోకి తేరిపారచూసి "మీరు చనిపోలేదూ !" అన్నది కనుబొమలు పైకెత్తి.

"అంటే ! ఎవరు చనిపోయారు ?" సిరి కొడుకులు మురళీ వేణూ గదిలో నుంచి బైటికి వచ్చారు.

"ఇతడు చనిపోయి పదిసంవత్సరాలు కావచ్చింది." నిర్వికారంతో అన్నది రంగ.

ఆ నీడ బిక్కచచ్చిపోయింది.

మాటల సందడికి సిరి లోపలి నుంచి వచ్చింది.

స్త్రీనీడ సిరికి సమీపంగా వచ్చి "సిరీ నేను చనిపోయినమాట నిజమే. కాని-మళ్ళీ జన్మించాను." అన్నది ఆమె రెండు చేతులు పట్టుకుని.

"కాదు-మీరు చనిపోలేదు. అప్పటికీ ఇప్పటికీ ఎప్పటికీ బ్రతికే ఉంటారు. మనం చనిపోవద్దు. బ్రతుకుదాం రండి" పిల్లలవంక చూడకుండా రంగకు కళ్లతోనే పిల్లల నప్పగించి అతడి చెయ్యి పట్టుకుని ముందుకు నడిచింది సిరి. ఆడదైన సిరి-భర్తను ఎటువంటి పరిస్థితులలోనూ మరిచిపోలేని సిరి. జరిగినదంతా తన పొరపాటు వల్లనే జరిగిందని తప్పులన్నీ తన మీదవేసుకున్న సిరి.

అతడి నీడకూడా పిల్లలమీద పడటం ఇష్టంలేన్ది రంగ, "బ్రతికి ఉండగే చచ్చిన వాళ్లసంగతి మీ కెందుకర్రా ? మీ తరం చచ్చినా బ్రతికి ఉండాల్సింది ! రండి లోపలికి" ఇద్దరి చేతులూ పట్టుకుని తీసుకువెళ్ళింది.

(యువ మాస పత్రిక)